TERÖRİZMİN CEZASI (1)

(...dünden devam)

4) "*Ancak sizin onları yakalamanızdan önce tevbe edenler olursa bilin ki Allah, bağışlayan, esirgeyendir."* âyeti, yakalanmadan önce tevbe eden bu suçluların affedileceğini bildiriyor. Müfessirlere göre tevbe ile Allah'ın hakkı düşer, fakat kul hakkı düşmez. Şimdi bu suçlular, eğer insan öldürmüş ve yakalanmadan önce de tevbe etmişlerse, kan sahibi isterse kısâs yaptırır, isterse kātili affeder. Ancak bu kişilerin mutlaka öldürül-mesi zorunluluğu, tevbe ile kalkar. Adam öldürmemiş, fakat mal gasbet-miş iseler, aldıkları mal geri alınır; elleri ayakları kesilmez. Yakalan-dıktan sonra tevbe edenlerin durumu hakkında âyet bir şey söylemiyor. Müfessirlere göre bunlardan ceza düşmez, bunlar belirtilen cezalara çarptırılırlar. İmâm Şâfi'î 'ye göre tevbe ile bütün İlâhî cezaların kalkması olasıdır. Çünkü (eğer rivayet doğru ise) Mâ'iz , recmedildiği zaman tevbe ettiğini söyledi. Fakat onun recminden sonra, tevbe etmiş olduğu haber verildiğinde, Allah'ın Elçisi:
"Keşke bıraksaydınız!"
buyurmuştur. Bu da tevbenin, yükümlüden, Allah'a âit bütün hakları düşüreceğini kanıtlar (Mefâtîhu'l-ğayb: 11/218)
.

5) "□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□:*Ancak tevbe edenler hâriç"* âyetindeki istisnânın kapsamı üzerinde de değişik görüşler ileri sürülmüştür. Bir bölüm bilginlere göre bu istisnâ, yalnız kâfirler hakkındadır. Çünkü bu işleri yapan kâfir, henüz yakalanmadan İslâm'a girerse bütün suçları düşer. Fakat bu suçları işleyen herhangi bir Müslüman, tevbe etmekle cezadan kurtulamaz.

Nitekim bazı bilginlere göre –ki doğrusu da budur– âyet, din ayırımı yapmadan bütün suçluları kapsar. Nitekim Hz. Osman ve Hz. Alî'nin hilâfetleri döneminde Müslümanlara silâh çeken, kan döken, mal yağmalayan bazı kimseler, sonradan tevbe edip güvence istemişler, kendilerine güvence verilmiş, suçları bağışlanmıştır.

Kur'ân-ı Kerîm'in ifadesi geneldir, Müslüman kâfir herkesi kapsar. Nitekim Hz. Ebûbekir zamanında baş gösteren irtidâd olaylarında, Ebûbekir, tevbe edip yeniden İslâm'a dönenleri bağışlamış, ridde esnasındaki eylemlerinden ötürü onları cezalandırmamıştır.

İlk anda el ve ayağın çapraz kesilmesi çok ağır bir ceza gelebilir. Ancak belirttiğimiz gibi başka ıslâh metodu varken en ağır ceza uygulanmaz. Başka hiçbir ceza yarar sağlamazsa son çare olarak el ve ayak kesme cezası uygulanır.

Âyette belirlenen ceza, sadece Allah ve Elçisi'ne karşı savaşmanın değil, bununla birlikte bozgunculuk yapmanın, yani düzeni bozmanın, dehşet salmanın cezasıdır. Çünkü yüklemler birbirine (ve) edâtıyla bağlanmıştır. Bu edât, iki eylemi birlikte yapmayı belirtir. İşte hem devlete karşı savaşan, hem de terör yapan kimselere bu cezalardan biri uygulanır.

(devamı yarın..)